

Žaloba podaná dňa 17. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Talianskej republike

(Vec C-79/05)

(2005/C 93/29)

(Jazyk konania: taliančina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: U. Wölker a A. Aresu, zástupcovia, podala dňa 17. februára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev žalobu proti Talianskej republike.

Žalobca navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Talianska republika tým, že neprijala preventívne opatrenia na zamedzenie a minimalizáciu úniku kontrolovaných látok, osobitne pokiaľ ide o povinnosť každoročne kontrolovať stále zariadenia obsahujúce chladiacu zmes v množstve presahujúcom 3 kg, ako aj kontrolovať takýto, si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 17 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2037 z 29. júna 2000 o látkach, ktoré poškodzujú ozónovú vrstvu⁽¹⁾;
- 2) zaviazal Taliansku republiku nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Z dostupných informácií vyplýva, že Talianska republika neprijala opatrenia v zmysle článku 17 ods. 1 nariadenia (ES) č. 2037/2000.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 244, 29.9.2000, s. 1

Návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný rozsudkom Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social z 28. januára 2005, ktorý súvisí s konaním: Anacleto Cordero Alonso proti Fondo de Garantía Salarial

(Vec C-81/05)

(2005/C 93/30)

(Jazyk konania: španielčina)

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social (Španielsko) podal rozsudkom z 28. januára 2005 na Súdny dvor Európskych spoločenstiev návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, ktorý súvisí s konaním: Anacleto Cordero Alonso proti Fondo de Garantía Salarial a bol doručený kancelárii Súdneho dvora dňa 18. februára 2005.

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social, žiada Súdny dvor, aby rozhodol o nasledujúcich otázkach:

1. Vyplýva z povinnosti členských štátov prijať všetky potrebné opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich zo Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva alebo z opatrení prijatých orgánmi Spoločenstva (článok 10 ES), ako aj zo zásady prednosti práva Spoločenstva pre vnútroštátnym právom právomoc vnútroštátnych súdnych orgánov nepoužiť akýkoľvek druh vnútroštátnych predpisov, ktoré sú v rozpore s právom Spoločenstva, bez ohľadu na postavenie týchto predpisov v hierarchii právnych noriem (nariadenie, zákony, alebo aj ústava)?
2. a) Ak španielske správne a súdne orgány musia rozhodnúť o tom, či zamestnanec, ktorého zamestnávateľ bol vyhlásený za platobne neschopného má právo poberať od Fondo de Garantía Salarial odškodnenie z titulu ukončenia pracovnej zmluvy, ktorej záruky v prípade platobnej neschopnosti boli založené vnútroštátnym právom, má sa uplatniť právo Spoločenstva, aj keď články 1 a 3 smernice č. 80/987/ES⁽¹⁾ výslovne neupravujú odškodnenie pri ukončení zmluvy?
- b) V prípade kladnej odpovede sú španielske správne a súdne orgány pri uplatňovaní smernice č. 80/987/ES a vnútroštátnych predpisov, ktoré ju prebrali, viazané zásadou rovnosti pred zákonom a zákazu diskriminácie vyplývajúcej z práva Spoločenstva a ich výkladom Súdom prvého stupňa Európskych spoločenstiev, keď tento výklad sa odlišuje od výkladu obdobného základného práva priznávaného španielskou ústavou, ktorý zastáva španielsky ústavný súd?

c) V prípade kladnej odpovede ukladá základná zásada rovnosti pred zákonom vyplývajúca z práva Spoločenstva povinnosť rovnakého zaobchádzania v prípadoch, keď nárok zamestnanca na odškodnenie pri ukončení zmluvy vyplýva zo súdneho rozhodnutia a v prípadoch, keď tento nárok vyplýva z dohody medzi zamestnancom a zamestnávateľom uzavretej pred súdom a schválenej súdom?

3. a) Ak členský štát vo svojom vnútroštátnom zákonodarstve priznával právo zamestnancov na ochranu prostredníctvom záručnej inštitúcie v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa pri ukončení zmluvy, a to pred nadobudnutím účinnosti smernice č. 2002/74/ES⁽¹⁾ 8. októbra 2002, dá sa to vykladať tak, že ak rozhodoval o vyplatení tohto odškodnenia záručnou inštitúciou pri ukončení pracovnej zmluvy v prípade platobnej neschopnosti vyhlásenej po 8. októbri 2002, tak uplatňoval právo Spoločenstva, aj keď ešte neuplynula lehota na prebratie smernice do vnútroštátneho právneho poriadku?

b) V prípade kladnej odpovede sú španielske správne a súdne orgány pri uplatňovaní smernice č. 80/987/ES a vnútroštátnych predpisov, ktoré ju prebrali, viazané zásadou rovnosti pred zákonom a zákazu diskriminácie vyplývajúcej z práva Spoločenstva a ich výkladom Súdom prvého stupňa Európskych spoločenstiev, keď tento výklad sa odlišuje od výkladu obdobného základného práva priznávaného španielskou ústavou, ktorý zastáva španielsky ústavný súd?

c) V prípade kladnej odpovede ukladá základná zásada rovnosti pred zákonom vyplývajúca z práva Spoločenstva povinnosť rovnakého zaobchádzania v prípadoch, keď nárok zamestnanca na odškodnenie pri ukončení zmluvy vyplýva zo súdneho rozhodnutia a v prípadoch, keď tento nárok vyplýva z dohody medzi zamestnancom a zamestnávateľom uzavretej pred súdom a schválenej súdom?

(1) Smernica Rady z 20. októbra 1980 o aproximácii právnych predpisov členských štátov, vzťahujúcich sa na ochranu zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa, Ú. v. ES L 283 z 28. októbra 1980, s. 23.

(2) Smernica č. 2002/74/ES Európskeho parlamentu a Rady z 23. septembra 2002, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 80/987/EHS, Ú. v. ES L 270 z 8. októbra 2002, s. 10.

Žaloba podaná dňa 17. februára 2005 Komisiou Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike

(Vec C-82/05)

(2005/C 93/31)

(Jazyk konania: gréčtina)

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: Maria Patakia, členka právneho servisu, ktorá si zvolila adresu na doručovanie v Luxemburgu, podala dňa 17. februára 2005 na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev žalobu proti Helénskej republike.

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- 1) určil, že Helénska republika tým, že považuje proces konečného dopekania alebo ohrievania „bake-off“ výrobkov za rovnocenný s celým procesom výroby chleba a podriaďuje ho požiadavkám právnych predpisov týkajúcich sa výroby chleba, zavádza prekážky dovozu „bake-off“ výrobkov z iných členských štátov a ich predaju v Grécku a neplní tým svoje povinnosti vyplývajúce z článku 28 zmluvy ES,
- 2) zaviazal Helénsku republiku nahraadiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

1. Komisia bola prostredníctvom sťažnosti informovaná, že z dôvodu nedostatku špecifickej právnej úpravy týkajúcej sa predpečených alebo dopečených a mrazených pekárskych výrobkov považujú grécke orgány metódu „bake-off“ za úplný proces prípravy a pečenia chleba. Grécke úrady preto povoľujú krátke konečné dopečenie alebo ohriatie predmetných výrobkov na predajnom mieste, len ak spĺňa všetky podmienky, ktorým podliehajú pekárne, bez ohľadu na skutočnosť, že metóda „bake-off“ nezahŕňa žiadnu z predchádzajúcich fáz prípravy a pečenia, len krátke konečné dopečenie predpečeného chleba alebo ohriatie mrazeného, úplne upečeného chleba. Z tohto dôvodu výrobky „bake-off“ môžu byť uvedené na grécky trh buď - po ich úplnom dopečení alebo ohriatí - na predajných miestach, ktoré spĺňajú podmienky pre pekárne, alebo vo všeobecných obchodoch s potravinami ako predpečené alebo mrazené pekárske výrobky, ktoré majú byť dopečené alebo ohriate neskôr spotrebiteľom. Podľa názoru Komisie sa tak v oboch prípadoch „bake-off“ výrobky stávajú pre spotrebiteľa menej atraktívnymi než iné upečené pekárske výrobky.